

भर्त्सनात् (von भर्त्स) adv. an den Mann: कृता *verheirathet* Jāg. 2, 141.
भर्त्सथान (भर्त्स + स्थान) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBh. 3, 8054. 8202.

भर्त्स्वामिन् (भर्त्स + स्वा) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a, 36.

भर्त्सुरि (भर्त्स + कुरि) m. N. pr. eines Bruders des Königs Vikramāditya, dem die Autorschaft dreier Çataka (Çaṅgāra-Ç., Niri-Ç. und Vairāgja-Ç.), grammatischer Kārikā, des Vākṛjapadīja und von Einigen auch des Bhaṭṭikāvja zugeschrieben wird, LIA. II. 803. 1161. fgg. TRIK. 2, 7, 26. Verz. d. Oxf. H. 161, b, 8. 160, b, 3. 173, b (No. 398). 177, b, 8. 239, a, 9. Sāh. D. 32, 3. WASSILJEV 34. — Vgl. भर्त्सुहम् und कुरि.

भर्त्सुहम् m. = भर्त्सुरि Verz. d. Oxf. H. No. 247.

भर्त्सु. भर्त्सयति (nach Dhātup. 33, 9 med.; nach Vop. auch act., welches allein zu belegen ist); ausnahmsweise भर्त्सति: *drohen; hart anfahren, ausschelten*; mit dem acc. der Person MBh. 1, 5982. 3, 423. शब्देन मक्ता भर्त्सयती परस्परम् 4, 357. भर्त्सयति स्म वेदेही कुरैर्वीक्यै: R. 5, 23, 13. भर्त्सयमान pass. 6, 103, 9. KATHAS. 40, 7. भर्त्सयन्निव वा-ज्जालि: PRAB. 20, 4. DAÇAK. in BENF. Chr. 193, 14. विपदापन्नम् — शब्दया ततः समुद्भूत्य कृतार्थं भर्त्सयेत्सुधी: Spr. 4749. आचार्यो ऽपनिधिश्चैव भर्त्सयति MBh. 3, 13083. भर्त्सित *hart angefahren, ausgescholten* Spr. 634. PAÑKAR. 1, 4, 37. 10, 33. दुर्बलेषु भर्त्सितानि *Drohungen gegen Schwache* DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 21. भर्त्सिते (= भर्त्सने कृते Schol.) यतवाग्भयात् Bhāg. P. 4, 28, 19. *verspotten*: भर्त्सयतोव भास्करम् MBh. 2, 434 = HARIV. 12663. St. भर्त्समाना PAÑKAT. 119, 4 hat die v. l. निर्भर्त्स्य. In der folgenden Stelle steht भर्त्सयामि in der Bed. eines fut.: दुष्टैः किं वा भर्त्सयामि दूषयिष्यामि काबुम् AV. 3, 9, 5.

— अग्निं *Jmd* (acc.) *drohen*: ऊंकारेणाभिभर्त्स्य ताम् R. 1, 28, 13. *aus-schelten* R. GORR. 2, 103, 22. *verspotten, auslachen* so v. a. *überbieten, verdunkeln*: तस्य तेजोऽभिभर्त्सितः MBh. 3, 10921.

— अत्र *Jmd* (acc.) *bedrohen*: नन्दयन्मुहूदः सर्वान् शात्रवांश्चावभर्त्सयन् MBh. 3, 15096. DRAUP. 3, 23. *auschelten* MBh. 3, 641. 7115. R. 2, 96, 23.

— उद्, उद्भर्त्सत ÇĀKH. Br. 12, 23, 1.

— निस् *drohen, hart anfahren, ausschelten*; mit dem acc. der Person MBh. 12, 1427. 14, 159. R. 4, 13, 1. KATHAS. 42, 160. 46, 59. Spr. 3194. MĀRK. P. 16, 17. PAÑKAT. 33, 10. निर्भर्त्स्य MBh. 1, 4190. 2, 2528. 3, 7518. HARIV. 10718. 12576. Bhāg. P. 9, 14, 8. PAÑKAT. 84, 18. 127, 16. पुरुषवाक्यैर्हस्तिनं निर्भर्त्सितवान् 129, 23. निर्भर्त्सयत KATHAS. 32, 52. HARIV. 4409. निर्भर्त्सित KATHAS. 2, 59. Bhāg. P. 5, 14, 11. MĀRK. P. 63, 18. 112, 9. BRAHMA-P. in LA. (II) 37, 22. ÇUK. ebend. 34, 14. 36, 5. *verhöhnern, verspotten* PRAB. 13, 11. HIT. 64, 22. निर्भर्त्सितशोकदलप्रसूति KUMĀRAS. 1, 42. — Vgl. निर्भर्त्सन.

— अभिनिस् *auschelten*: भर्त्स्य R. 2, 78, 19.

— परि *drohen, hart anfahren, ausschelten* MBh. 3, 16008. 4, 458.

भर्त्सयमान R. 5, 60, 20. भर्त्सित 4, 61, 37. भर्त्सती MBh. 3, 16141. — Vgl. परिभर्त्सन.

— सम् *hart anfahren, ausschelten*: भर्त्सित R. 2, 73, 16.

भर्त्सक (von भर्त्स) nom. ag. der da droht, hart anfährt, schilt: पर० V. Theil.

VJUTP. 69.

भर्त्सन (wie eben) n. das Drohen, harte Anfahren, Ausschelten AK. 1, 1, 5, 14. P. 8, 1, 8. f. आ dass.: इत्यादिभर्त्सनां कृता KATHAS. 32, 54. pl.

Sāh. D. 33, 7.

भर्त्सपत्रिका (भर्त्स + पत्र) f. eine best. Pflanze, = मकानीली RĀG. im ÇKDR.

भर्त्सु und भर्त्सु s. u. भर्त्सु.

भर्त्स n. = भर्म्स Lohn, Gold (auch HALĀ. 2, 18); Nabel DVIRUPAK. im ÇKDR.

भर्म्सया (von भर्म्स) f. Lohn H. 363.

भर्म्स (von 1. भर्) n. 1) *Erhaltung, Pflege* NIR. 7, 25. तस्य भर्म्से भुव-नाय देवा धर्मणे कं स्वधया पप्रथत् RV. 10, 88, 1. Vgl. अरिष्ट०, गर्भ०. ज्ञातु०. — 2) *Last* H. an. 2, 277. — 3) *Lohn* AK. 2, 10, 38. TRIK. 3, 3, 251. H. 363. H. an. MED. n. 99. — 4) *Gold* NAIGH. 1, 2. AK. 2, 9, 95. TRIK. H. 1044. H. an. MED. Münze, Goldstück WILS. — 5) *Nabel* VIÇVA im ÇKDR. — Vgl. भर्म्स.

भर्म्स्यस्य m. N. pr. eines Fürsten, Vaters des Mudgala, Bhāg. P. 9, 21, 31. f. कर्ष्यस्य andere Autt. — Vgl. भार्म्य, भार्म्यस्य und भृम्यस्य.

भर्म्य HARIV. 8831 fehlerhaft für भार्य, wie die neuere Ausg. hat.

भर्म्, भर्म्ति = अति NAIGH. 2, 8. NIR. 9, 23. *kauen, verzehren*: अग्निर्भर्म्ति भर्म्ति गतिर्भर्म्ति भर्म्ति RV. 1, 143, 5. पृथून्यग्निरनु याति भर्म्ति 6, 6, 2. Verwandt mit भम्. Nach Dhātup. 13, 71 bedeuten भर्म्, भर्म्ति, भर्म्, भर्म्ति und भर्म्, भर्म्ति *Jmd ein Leid zufügen*.

भर्म् m. bei Sāh. zu RV. 4, 21, 1 so v. a. जगद्भर्म्, प्रजापति.

भर्म् s. धम्, धम्.

भल्, भलते (परिभाषणे [निवृत्तपणे], किंसायाम् [वये] und दाने) Dhātup. 14, 24. भल्लयते (अभाषणे oder निवृत्तपणे) 33, 27. — Vgl. भल्ल.

— नि, भालयति und ते *wahrnehmen*: यं वै सोम्यैतमग्निमानं न नि-भालयसे KĀND. Up. 6, 12, 2. 13, 2. निभालय ÇĀKH. zu KATHOP. 1, 6. गु-णशतशालिनि पिप्रुनः केवलदोषं निभालयति (Conj. für विभा०) Spr. 4016. — Vgl. निभालन.

— सम् *vernehmen*: विज्ञप्तिम् — संभालयामास NAISH. 6, 76.

1. भल enklit. Part. *gewiss*: भद्रं भल त्यस्यो अभूयस्यो उद्गमामयत् RV. 10, 86, 23. सर्वं भल ब्रवाथ AV. 7, 36, 7. — Vgl. बल्, बट् und mahr. भल well!

2. भल m. gegen die Sonne gewendet spricht man: भलाय स्वाहा भ-लाय स्वाहा Gobh. 4, 6, 11.

भलता (1. भ + ल०) f. *Paederia foetida* Lin. ÇABDAR. im ÇKDR.

भलत्र n. SIDDH. K. 249, b, 3.

भलन्दन m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112 und gaṇa श्रीकृष्णादि zu 4, 2, 80. des Vaters des Vatsapri (Vatsapriti) VP. 352. Bhāg. P. 9, 2, 23. BRAHMAVIV. P., ÇĀKRṢṢṢAṆAGANMAHĀND 17 im ÇKDR. pl. die Nachkommen des Bh. gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63. भलन्द, भलन्द्व Verz. d. Oxf. H. 41, b, 41. — Vgl. भालन्दन, भालन्दनक und भनन्दन.

भलान्म m. pl. N. pr. eines Volksstammes RV. 7, 18, 7.

भल्ल, भल्लते (परिभाषणे [निवृत्तपणे], किंसायाम् und दाने) Dhātup. 14, 25. — Vgl. भल्ल.

भल्ल gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75. सख्यादि zu 80. m. AK. 3, 6, 2, 21.